

Durmuş Hocaođlu

Seçim Sonuçları Üzerine Soğukkanlı Düşünmek

Yeniçađ., “Analiz”, 27 Temmuz 2007, Cuma., s.13
“Analiz” Sıra No: 548; 2007-063; Temmuz-12

YENİÇAĐ

Ümid etmediğim, ama beklediğim oldu: Yeni bir AKP iktidârı ile başbaşayız artık. Bir beş sene daha sürer mi, bilemiyorum, muhtemelen o kadar sürmeyecektir, çünkü bu meclisin yapısı bir öncekine nisbetle biraz daha farklı çıktı, ancak, kısa olacağını da sanmıyorum; yâni az-buz birşey değil. “Olan oldu nasılsa, geleceğe bakalım artık” mı diyelim? Elbette geleceğe bakalım; bakalım, ama önce geçmişe bakalım, işin sırrı orada.

Soru şu: Niçin tekrar Sayın Erdoğan ve AKP; hem de bütün tahminleri bu kadar alt-üst eden görülmemiş bir teveccühle?

Ben bu sorunun cevabını bildiğimi düşünüyorum; bunu söylemeye hakkım var, çünkü yazdım. Evet, yazdım; “ayıptır söylemesi” de demiyorum, bu kadar tevâzû, yersiz ve gereksizdir ve Aristo’dan beri bilinmektedir ki, yersiz ve gereksiz tevâzû, ahlâkî değildir; çünkü ya kendini alçaltma anlamı taşır ya da muhâtabını ciddiye almama, veya ile gizliden gizliye alay etme.

Evet, yazdım ve açıkça söyledim: AKP tekrar geliyor ve hem de muhâlefetin sâyesinde; yanıldığım hususlar teferruâta münhasırdır: AKP’nin reylerinin bu kadar yüksek, Genç Parti’ninkilerinin de bu kadar düşük çıkacağını tahmin edememiştim doğrusu; ancak asıl tezim, ne yazık ki, doğru çıktı: AKP geliyor, hem de siyâsî rakiplerinin siyâsî basîretsizliklerinin sâyesinde.

Şimdi bunun üzerinde durmakta fayda var.

★ ★ ★

Geçmişte yapılan hatâların soğukkanlıkla muhâsbesi ve onlardan istihraç edilecek olan dersler geleceğimizi de kurtarmaya yardım edecektir; vâkıa bir sonraki seçimlere kadar biraz daha lüzûmundan fazla değişmiş – daha sahîh ifâdesiyle, ‘tağayyür etmiş’ - ve muhtemelen biraz daha az “*Türkiye*”ye benzeyen bir *Türkiye* ile karşı karşıya kalacağız, ancak, başka çâre de yok, veya henüz yok görünüyor.

★ ★ ★

Soruyu tekrar ele alalım: Muhâlefet ne yaptı da, beş yıla ramak kalmış bir iktidârın en azından, tabii olarak, muayyen bir miktar yıpranmaya uğraması beklenen kredisini daha da yukarılara yükseltti? Bence bu sorunun basit bir cevabı var: Muhâlefet, görevini demokrasinin normlarına aykırı olarak yaptı, yâni, Muhâlefet, muhâlefetini İktidâr’a karşı yaptığını zannederken, aslında Millet’e karşı yapmış oldu da ondan.

Şimdi bunu biraz açalım, daha doğrusu, hâtırlatarak açalım ve biraz derinlere inelim: Herşey, bahara doğru, Cumhurbaşkanlığı makamında normal müddetinin sınırlarına yaklaşan Sayın Ahmet Necdet Sezer'in yerine seçilecek olan halefinin nitelikleri üzerindeki tartışma ile başladı ve bu tartışmanın başlaması da, kredisinde aşınma yaşanan Sayın Erdoğan'ın ve partisinin tâli'inin dönmesinin de başlangıcını teşkil etti. Çünkü bu tartışma normal ve tabiî olmayan, anormal ve gayri tabiî bir zeminde ve anormal ve gayri tabiî bir dil ile başladı / başlatıldı ve zerrece inhiraf etmeksizin aynı minvâl üzere ve hattâ kesâfet kazanarak, tırmana-tırmana, gerile-gerile öylece devam etti. Tartışmalar, *müstakbel cumhurbaşkanında bulunması îcap eden evsafdan ziyâde, eşinde bulunması, daha açıkçası, 'bulunmaması' anşart gerek görülen evsaf* üzerinde yoğunlaşmıştı ki bu da cümlenin mâlûmu olduğu veçhiyle “başörtüsü”nden başkası değildi.

İmdi: Ne idi ve nedir işbu “başörtüsü” denen şey...

